

Arrest

nr. 81 523 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 23 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DRAULANS, die loco advocaat W. GOOSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 juni 2011 het Rijk binnen en diende op 14 juni 2011 een asielaanvraag in. Op 2 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Hemja VDC (Village Development Committee), Kaski district en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. Op 14 of 15-jarige leeftijd ging u niet langer naar school door uw gedwongen inlijving in de YCL (Young Communist League). YCL-leden

drongen erop aan dat u zich zou aansluiten bij hun partij. Toen u dit weigerde, werd u ontvoerd. U werd meegenomen naar een kamer in Buddha Chowk, Pokhara. U probeerde uit te leggen dat u nog jong was, dat u niets van hun partij kende en dat het u ook niet interesseerde. Er werd u evenwel geen keuze gelaten. Ze dreigden ermee u te vermoorden indien u niet zou luisteren. Nadat u zware klappen toegebracht kreeg, zwichtte u uiteindelijk. Na vijf of zes dagen werd u vrijgelaten. Van zodra zij u nodig zouden hebben, zou u moeten komen. U moest hun bevelen gehoorzamen. U werd enkele keren door hen opgeroepen en ingezet in vernielingscampagnes die het afdwingen van een door maoïsten ingeroepen algemene staking tot doel hadden. Drie keer nam u actief deel aan dergelijke vernielingen. U werd nog meerdere keren opgeroepen, maar hield zich dan afzijdig van elke vorm van geweldpleging. Eén keer had u een gevecht met een lid van de YCL omdat u uw orders niet naar behoren uitvoerde. Deze acties liepen over een tijdspanne van ongeveer een maand. U trachtte zo goed als mogelijk te ontkomen aan de opvoedingen van de YCL door zich ziek voor te doen en op verschillende adressen te verblijven. Enige tijd later ontmoette u enkele YCL-aanhangers. Zij wezen er u op dat indien u niet zou luisteren, zij u en uw familie binnen de maand zouden vermoorden. U verbleef daarna enige tijd bij vrienden. Na uw ontvoering ging u niet langer dagelijks naar school. Wel studeerde u thuis en nam u nog deel aan de examens tot in de zevende klas. In de mate van het mogelijke gehoorzaamde u aan de YCL. Af en toe hielp u mee aan de organisatie van hun programma's. Op 18 of 19-jarige leeftijd sloot u zich aan bij de Rastriya Prajatantra Party (RPP). Uw vader was al langer lid van deze koningsgezinde partij. Nadat u zich bij de RPP had aangesloten, bracht u geleidelijk aan uw activiteiten voor de YCL terug. Op 20/1/2068 (3 mei 2011) hield de RPP een meeting in Pokhara. 's Avonds, op de terugweg naar huis, werd u staande gehouden door een tiental gewapende YCL-leden. U herkende twee of drie van hen. Zij duwden uw fiets tegen de grond. U sloeg één van hen, R. S., en slaagde er daarna in te ontsnappen. U ging niet naar huis. U vluchtte naar het huis van een vriend in de buurt. Na twee nachten vluchtte u via Kathmandu naar Narayanghat. Vervolgens verliet u Nepal. U reisde over land naar India. In Delhi nam u het vliegtuig naar Frankrijk. Tijdens de reis maakte u gebruik van een vervalst Indiaas paspoort op naam van M. S.. U kwam op 10 juni 2011 in België aan en diende hier op 14 juni 2011 een asielaanvraag in. In geval van terugkeer naar Nepal vreest u gedood te worden door de YCL omdat zij u als een verrader beschouwen en omdat u één van hen hebt geslagen. Na uw vertrek uit Nepal zijn YCL-leden u nog verscheidene keren komen zoeken in uw ouderlijke woning. Daarbij hebben zij u ook uw vader bedreigd. U bent in het bezit van een schoolattest. Verder legde u ter ondersteuning van uw asielaanvraag nog een lidkaart en een aanbevelingsbrief van de RPP-N neer.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisroute. U verklaarde met een vervalst Indiaas paspoort, op naam van M. S., van Delhi naar Frankrijk gereisd te zijn (CGVS, blz. 9-10). U kon evenwel niet zeggen of het door u gebruikte paspoort al dan niet een visum bevatte. Evenmin bleek u op de hoogte over het zagezegde doel van de reis (CGVS, blz. 9-10). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Uw verklaring dat de smokkelaar altijd naast u stond en stevast antwoordde wanneer er vragen gesteld werden (CGVS, blz. 10) is dan ook niet aannemelijk. Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Daarnaast kan aan uw politiek profiel geen enkel geloof gehecht worden. Ook al beweerde u geen interesse te hebben in politiek (CGVS, blz. 4), toch kan er van u als lid van de RPP verwacht worden dat u op de hoogte bent van het verschil tussen de RPP en de RPP-N, temeer daar u een lidkaart en een aanbevelingsbrief van de RPP-N neerlegde. U verklaarde dat het om één en dezelfde partij gaat (CGVS, blz. 5), hetgeen volgens informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal beslist niet het geval is. U tastte in het duister omtrent een breuk in de partij (CGVS, blz. 5) die leidde tot het ontstaan van de RPP-N. Nochtans legde u (kopieën van) een aanbevelingsbrief en een lidkaart van

de RPP-N neer waaruit zou moeten blijken dat u lid bent van deze partij (RPP-N) sinds 2065 (2008-2009). Als dusdanig kan er wel degelijk van u verwacht worden dat u weet van welke partij u precies lid bent. Hierdoor kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan deze twee documenten. Verder kon u ook niet zeggen of de RPP al dan niet vertegenwoordigd is in het parlement (CGVS, blz. 6). Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door u beweerde politieke profiel kan bijgevolg evenmin enig geloof gehecht worden aan uw uiteindelijke vluchtaanleiding. U verklaarde immers gevlucht te zijn nadat u door de YCL werd aangevallen nadat zij te weten waren gekomen dat u had deelgenomen aan een meeting van de RPP (CGVS, blz. 15). Niet alleen de geloofwaardigheid van deze aanval door de YCL, maar tevens de geloofwaardigheid van de door u beweerde zoektocht van de YCL naar u na uw vertrek uit Nepal – er zouden zelfs in India personen naar u gezocht hebben – (CGVS, blz. 15-16) staat aldus fundamenteel op de helling.

Wat er ook van zij, zelfs indien uw directe vluchtaanleiding geloofwaardig zou zijn, quod non, heeft u onvoldoende elementen aangebracht die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Voor wat betreft uw vrees vermoord te worden door de YCL omdat u één van hun leden hebt geslagen (CGVS, blz. 15), moet worden gesteld dat dit in de eerste plaats een interpersoonlijk en gemeenrechtelijk geschil betreft. Indien YCL-leden werkelijk wraak zouden willen nemen, kan niet a priori besloten worden tot een onwil van de autoriteiten om u bescherming te bieden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u zich om eventuele nieuwe moeilijkheden met maoïsten uit de weg te gaan, niet elders in Nepal zou kunnen vestigen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat al uw problemen zich in Pokhara en het nabijgelegen Hemja hebben afgespeeld. Uw uitleg dat de maoïsten een goed netwerk hebben en uw foto hebben (CGVS, blz. 15), waarmee u insinueerde dat zij u overal zouden kunnen vinden, is louter hypothetisch, temeer daar aan uw bewering dat u zelfs in India gezocht zou zijn door personen na uw vlucht uit Nepal (CGVS, blz. 15) maar weinig geloof gehecht kan worden, zoals hierboven reeds werd aangegeven.

Volledigheidshalve kan er op gewezen worden dat er volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal momenteel geen individuele vervolging bestaat in Nepal op welk niveau dan ook van (ex-)royalisten. Een enkele confrontatie tussen RPP-activisten en UCPN-M-kaderleden in Madi, Chitwan district, niet te nagesproken, werden er bijvoorbeeld voor de eerste helft van 2011 geen geweldincidenten met royalisten teruggevonden. Algemene 'clashes' tussen activisten van uiteenlopende politieke partijen komen in Nepal wel geregeld voor, maar dergelijke incidentele gebeurtenissen getuigen op zich niet van een gerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Tot slot moet ook met betrekking tot uw vrees gedood te worden door de YCL omdat zij u als verrader beschouwen (CGVS, blz. 15) worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een actuele vrees voor vervolging zoals omschreven in de Vluchtelingenconventie of een actueel reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Immers, de periode waarin u werd ingezet om geweld te plegen, gaat terug tot uw 14 of 15-jarige leeftijd (CGVS, blz. 4), dit is zes tot zeven jaar geleden. Enige tijd later zouden YCL-aanhangers er weliswaar mee bedreigd hebben u en uw familie binnen de maand te vermoorden indien u niet zou gehoorzamen (CGVS, blz. 14). Het bleef echter bij een dreigement daar u gedurende verscheidene jaren sporadisch aan YCL-programma's meehielp. In deze context dient nogmaals onderstreept te worden dat uw uiteindelijke directe vluchtaanleiding niet geloofwaardig wordt geacht.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie in bijlage toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Het door u neergelegde schoolattest wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Uw studies worden door mij niet betwist. De documenten van de RPP-N kwamen hierboven reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing "nietig te verklaren" en "tevens iedere uitvoeringshandeling hiervan nietig te verklaren". De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare

nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

De Raad benadrukt tevens dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Derhalve worden de motieven die hiermee verband houden, evenmin dienstig aangevoerd.

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. In zijn tweede middel beroept verzoeker zich op machtsoverschrijding en een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert in zijn derde middel een schending van motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Wat het reisrelaas betreft, voert verzoeker aan dat dit relaas zeer gedetailleerd was en dat er op geen enkele wijze uitgelegd wordt hoe dit detail ondergraven kan worden door de enkele opmerkingen die verweerder over het reisrelaas maakt.

Vooreerst verwijst de Raad naar de motieven en conclusies van de bestreden beslissing waaruit wel degelijk blijkt dat op diverse punten gemotiveerd werd waarom de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas ondermijnd is. Verzoekers opmerking dat men zich niet de moeite getroostte om meer uitleg te verschaffen, berust dan ook op een onzorgvuldige en onjuiste lezing van de bestreden beslissing.

Immers is niet aannemelijk dat verzoeker als Nepalese burger zonder de nodige documenten een intercontinentale vlucht kan nemen naar een EU Schengenland vanuit één van de belangrijkste internationale luchthavens met specifiek getrainde diensten voor het opsporen van vervalsingen, vijf op verschillende plaatsen doorgedreven emigratiechecks en meerdere controles door opgeleide *airline officers*. De efficiëntie van deze controles in het *Indira Gandhi International Airport* in New Delhi blijkt tevens uit het zeer laag aantal terugleidingen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Indien verzoeker deze individuele controles kon ontlopen dan dient hij dit nauwgezet toe te lichten. Zijn beweringen over de gang van zaken bij al deze controles “*Ja, zij vroegen, maar ik verwees naar de smokkelaar.*” (...) “*Stond de smokkelaar naast u toen zij u dat vroegen?*” “*Ja. De smokkelaar was altijd bij mij. Als er iemand iets vroeg, was hij het die antwoordde*” (gehoorverslag p. 10), is dan ook onaanvaardbaar nu het zou getuigen van grote nalatigheid bij vijf verschillende diensten. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij vanuit Delhi vertrokken is, minstens niet illegaal.

Indien verzoeker volhoudt een smokkelaar te hebben ingeschakeld dan is evenmin aannemelijk dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat de asielzoeker en hijzelf ontmaskerd worden. Een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen is dan ook onvermijdbaar. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar de asielzoeker een aantal essentiële gegevens in het paspoort zal bijbrengen, zoals de

nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, teneinde de vertrek- en aankomstcontroles in de luchthaven vlot en onverdacht te passeren. Dat verzoeker kon reizen of het EU-Schengengebied kon binnenkomen met een bruin Indiaas paspoort zonder te weten of er een visum in stond, of het reisdoel te kennen (gehoorverslag p. 9-10), is dan ook niet aannemelijk. Derhalve kon de commissaris-generaal volkomen terecht besluiten dat de door verzoeker uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheden van de omstandigheden van zijn vertrek uit Nepal en zijn asielrelaas in ernstige mate ondermijnen.

Verzoeker is dan ook ongeloofwaardig over zijn uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Hij toont dan ook niet aan wanneer, waar en hoe hij zijn in werkelijkheid verliet.

3.2. Wat verzoekers politiek engagement betreft, voert hij aan dat hij louter in een lokale afdeling van de RPP actief was, waar men zich niet bezig houdt met nationale vraagstukken. Verzoeker stelt dat hij *“oliedom”* is en dat *“het machtsoverschrijding uitmaakt om een ongewettigd onderscheid te maken tussen domme en slimme mensen, waarbij de domme mensen steeds worden afgewezen omdat zij “niet slagen in het examen”*”.

3.2.1. De commissaris-generaal beschikt over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en de beweerde hierop gesteunde vervolging geloofwaardig te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ondergrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2.2. Verzoekers beweerde domheid kan niet overtuigen als verschoning voor zijn ontoereikende kennis over zijn eigen politieke lidmaatschap. Immers, zelfs van een persoon met mindere verstandelijke capaciteiten – wat overigens allerm minst werd aangetoond, te meer gezien verzoeker tot zijn 14 of 15 jaar naar school is geweest en hij tevens les gaf aan kinderen (gehoorverslag p. 4), lokaal aan politiek deed en er in slaagde naar Europa te reizen – kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven over zijn eigen politieke leefwereld en wedervaren en hieromtrent kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoeker goed kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die stelt al jaren lid te zijn van een bepaalde politieke partij behoort te weten. Er kan van verzoeker dan ook wel degelijk worden verwacht dat hij ten minste zijn eigen politieke partij correct kan duiden en onderscheiden van de partij die hiervan afgescheiden is, minstens een toelichting kan geven waarom hij voor deze partij heeft gekozen. Eveneens kan worden vereist dat verzoekers verklaringen niet tegenstrijdig zijn met de documenten die hij neerlegt. Verzoeker faalt in deze echter op ernstige wijze.

3.2.3. Waar verzoeker poneert dat de beslissing met machtsoverschrijding is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet toelicht waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing, noch wordt genoegzaam toegelicht op welke onjuiste of op welke juridisch onaanvaardbare motieven de beslissing zou steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

3.3. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift verder geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het ontkennen, tegenspreken en verdraaien van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van onterechte verwijten naar het CGVS, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden

beslissing kunnen weerleggen, of een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. De besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing blijven derhalve overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift niet op toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing "*nietig te verklaren*" en "*tevens iedere uitvoeringshandeling hiervan nietig te verklaren*". De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

Voorts licht verzoeker niet toe welke "*uitvoeringshandeling*" in onderhavig beroep hij beoogt. Dergelijke onzorgvuldige toevoegingen missen juridische grondslag.

3.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK